

2. november 2020
J.nr. 2020 - 8946

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 797 af 5. oktober 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I svar på SAU alm. del – spørgsmål 608 svarer ministeren: “En central årsag til, at banker ikke uden videre forventes at ville medvirke til at understøtte, at aktier skal registreres på navn, er, at det – ud over at kræve en grundlæggende omstilling af deres systemer – også kan medføre en automatisk videregivelse af kunders data til en tredjepart, som banken ikke er forpligtet til at give oplysningerne til. En registrering på navn i VP Securities vil således ikke blot navngive kunden over for Skatteforvaltningen (som det er tilfældet med det foreslåede registreringssystem under nettoindeholdelsesmodellen), men kan også risikere at indebære en navngivning over for alle banker i kæden mellem kundens depotbank og det kontoførende institut i VP Securities.” Vil ministeren oplyse, hvorfor de udenlandske bankers ønsker om at hemmeligholde identiteten af deres kunder over for andre banker er et hensyn, der skal afgøre udformningen af det danske skattesystem? Hvis det er afgørende for en udenlandsk aktionær at få skatterefusion på udbytter fra det danske selskab, vil vedkommende så ikke finde en udenlandsk bank, der vil facilitere navnenoteringen, alternativt flytte sine aktier i danske selskaber til et kontoførende institut? Og hvad skulle der være til hinder for at depotbanken og det kontoførende institut aftaler, at det kontoførende institut ikke henvender sig til depotbankens kunder på baggrund af oplysninger afgivet i forbindelse med navnenotering og modtagelse af udbytte?

Svar

Som udgangspunkt tager Skatteministeriet altid hensyn til, at ny lovgivning ikke generer personer unødigt. Jf. også svaret på *SAU alm. del spm. 793*, indebærer den i nettoindeholdelsesmodellen påtænkte registreringsordning i hovedsagen, at udenlandske aktionærers depotbanker på forhånd skal afgive en række oplysninger til den danske skatteforvaltning, som ellers skulle have været oplyst i forbindelse med ansøgning om refusion i det nuværende system. Den påtænkte registreringsordning kræver ingen ændringer i de nuværende depotstrukturer, herunder anvendelse af omnibusdepoter, og tænkes udformet, så den enkelte aktionærs identitet (fortsat) alene er kendt af den registrerende bank og de danske skattemyndigheder.

Indføres et krav om navneregistrering, vil det, jf. svaret på *SAU alm. del spm. 793*, betyde, at alle udenlandske investorer, som måtte ønske at købe danske aktier, enten skulle være kunde i et dansk kontoførende institut i VP Securities, eller at aktionærens lokale bank vil skulle åbne et depot i VP Securities. Ud over at det ikke vil være foreneligt med EU-retten at indføre så strenge betingelser, vil det kunne betyde, at danske aktier bliver mindre attraktive for udlændinge at købe, hvilket vil kunne skade de frie kapitalbevægelser.

Der er, jf. spørgsmålet, intet til hinder for, at depotbanken og det kontoførende institut hypotetisk set kunne aftale, at det kontoførende institut ikke henvender sig til depotbankens kunder på baggrund af oplysninger afgivet i forbindelse med en navneregistrering og modtagelse af udbytte. Problemet ligger i, at oplysningerne vil være videregivet til tredjepart. Som minimum vil det kræve, at alle udenlandske aktionærer, som ønsker at købe danske aktier, skal skrive under på en samtykkeerklæring om, at deres oplysninger deles med andre banker.